Xigantes bíblicos

Pentateuco

Había xigantes na terra naqueles días; e tamén despois diso, cando os fillos de Deus se uniron ás fillas dos homes, e estas lles deron fillos, estes convertéronse en homes poderosos que eran dos antigos, homes de renome. Xénese 6:4

E alí vimos os xigantes, os fillos de Anac, que son dos xigantes; e eramos aos nosos propios ollos coma saltóns, e así eramos aos seus ollos. Números 13:33

Os emitas habitaron alí no pasado, un pobo grande e numeroso e alto, coma os anaquims; os cales tamén eran considerados xigantes, coma os anaquims; mais os moabitas chámanlles emitas. Deuteronomio 2:10-11

Deuteronomio 2:19-21
E cando te achegues aos fillos de Amón, non os opresores nin te metas con eles, porque non che darei posesión da terra dos fillos de Amón, porque lla dei en posesión aos fillos de Lot. (Tamén esa era considerada terra de xigantes; os xigantes habitaban nela antigamente; e os amonitas chámanlles zamzumims; un pobo grande e numeroso, e alto, coma os anaquims; pero o Señor destruíunos diante deles; e eles os arrasaron e habitaron no seu lugar.)

Porque só Og, rei de Basán, sobreviviu do resto dos xigantes; velaquí, o seu leito era un leito de ferro. Non está en Rabá dos fillos de Amón? A súa lonxitude era de nove cóbados e a súa anchura de catro cóbados, segundo o cóbado dun home. E esta terra, que posuímos naquel tempo, desde Aroer, que está xunto ao río Arnón, e a metade do monte de Galaad e as súas cidades, déina aos rubenitas e aos gaditas. E o resto de Galaad e todo Basán, que era o reino de Og, déina á media tribo de Manasés; toda a rexión de Argob, con todo Basán, que se chamaba a terra dos xigantes. Deuteronomio 3:11-13

Historia

E a costa de Og, rei de Basán, que era do resto dos xigantes, que habitaba en Astarot e en Edrei, Josué 12:4

Todo o reino de Og en Basán, que reinou en Astarot e Edrei, que sobreviviu do remanente dos xigantes; porque a estes Moisés feriunos e expulsounos. Josué 13:12

E subía a fronteira polo val do fillo de Hinnom ata o lado sur do jebuseo, que é Xerusalén; e subía a fronteira ata o cumio do monte que está fronte ao val de Hinnom cara ao oeste, que está ao final do val dos Refaím cara ao norte. Josué 15:8

E Xosué respondeulles: Se sodes un pobo numeroso, subide á rexión forestal e cortade alí para vós, na terra dos perizitas e dos refaitas, se o monte de Efraím é demasiado estreito para vós. Xosué 17:15

E a fronteira baixaba ata o final do monte que está diante do val do fillo de Hinnom, e que está no val dos Refaím, ao norte, e descendía ao val de Hinnom, ao lado de Jebusi, ao sur, e descendía a Enrogel. Josué 18:16

1 Samuel 17
1 Os filisteos reuniron os seus exércitos para a batalla e reuníronse en Socó, que pertence a Xudá, e acamparon entre Socó e Azeca, en Efes-Damim.
2 Saúl e os homes de Israel reuníronse e acamparon no val de Elah, e dispuxéronse en orde de batalla contra os filisteos.
3 Os filisteos estaban nun monte por unha banda, e Israel estaba nun monte pola outra; e había un val entre eles.
4 Saíu do campamento dos filisteos un campión chamado Goliat, de Gat, que medía seis cóbados e un palmo de altura.
5 E tiña un casco de bronce na cabeza, e estaba armado cunha cota de malla; e o peso da cota era de cinco mil siclos de bronce.
6 Levaba grebas de bronce nas pernas e unha diana de bronce entre os ombreiros.
7 E o pau da súa lanza era coma unha viga de tecedor; e a punta da súa lanza pesaba seiscentos siclos de ferro; e un home que levaba escudo ía diante del.
8 E detívose e gritou aos exércitos de Israel, e díxolles: Por que saístes a prepararvos para a batalla? Non son eu filisteo, e vós sodes servos de Saúl? Escollede un home para vós, e que baixe onde estou.
9 Se el é capaz de loitar comigo e matarme, seremos os vosos servos; pero se eu o venzo e o mato, vós seredes os nosos servos e servirédesnos.
10 E o filisteo dixo: «Hoxe desafío os exércitos de Israel; dádeme un home para que loitemos xuntos».
11 Cando Saúl e todo Israel escoitaron aquelas palabras do filisteo, quedaron consternados e atemorizados.
12 David era fillo dun efrateo de Belén de Xudá, chamado Iesé; tiña oito fillos. Este home xa era un home vello nos tempos de Saúl.
13 Os tres fillos máis vellos de Ixaí foron e seguiron a Saúl á batalla. Os nomes dos seus tres fillos que foron á batalla foron Eliab, o primoxénito; o segundo, Abinadab; e o terceiro, Xama.
14 David era o máis novo, e os tres máis vellos seguiron a Saúl.
15 Pero David foi e volveu de Saúl para apacentar as ovellas do seu pai en Belén.
16 E o filisteo achegábase pola mañá e pola tarde, e presentábase corenta días.
17 E Isaí díxolle a David, o seu fillo: «Toma para os teus irmáns unha efa deste millo torrado e estes dez pans, e corre ao campamento, onde están os teus irmáns;
18 Leva estes dez queixos ao xefe dos seus mil homes, e mira como están os teus irmáns, e acepta o seu compromiso.
19 Saúl, eles e todos os homes de Israel estaban no val de Elah, loitando contra os filisteos.
20 David levantouse cedo pola mañá, deixou as ovellas a un pastor, colleu o gando e marchou, como lle mandara Isaí. Chegou ao foso, cando o exército saía á batalla e daba berros de guerra.
21 Israel e os filisteos estaban dispostos para a batalla, exército contra exército.
22 David deixou a súa carruaxe nas mans do garda da carruaxe e correu cara ao campamento, onde chegou e saudou os seus irmáns.
23 Mentres falaba con eles, saíu dos exércitos dos filisteos o campión, o filisteo de Gat, chamado Goliat, e falou as mesmas palabras. E David escoitounos.
24 E todos os homes de Israel, ao ver o home, fuxiron del, e tiveron moito medo.
25 E os homes de Israel dixeron: «Vistes este home que sobe? Certamente sobe para desafiar a Israel. E acontecerá que o home que o mate, o rei enriquecerao con grandes riquezas, daralle a súa filla e liberará a casa do seu pai en Israel».
26 David preguntoulles aos homes que estaban ao seu carón: «Que se lle fará ao home que mate a este filisteo e quite a oprobio de Israel? Pois quen é este filisteo incircunciso para desafiar os exércitos do Deus vivo?
27 E o pobo respondeulle deste xeito, dicindo: Así se lle fará ao home que o mate.
28 Eliab, o seu irmán máis vello, oíu cando falaba cos homes, e a ira de Eliab acendeuse contra David, e dixo: «Por que baixaches aquí? E con quen deixaches esas poucas ovellas no deserto? Coñezo o teu orgullo e a maldade do teu corazón, porque baixaches para ver a batalla».
29 E David dixo: Que fixen agora? Non hai acaso algunha razón?
30 E el volveuse del cara a outro, e falou do mesmo xeito; e o pobo respondeulle do mesmo xeito que antes.

31 Cando se escoitaron as palabras que David dixera, relatáronllas diante de Saúl, e este mandou chamalo.
32 David díxolle a Saúl: «Que ninguén se desanime por el. O teu servo irá loitar contra este filisteo».
33 Saúl díxolle a David: «Non podes ir contra este filisteo para loitar contra el, porque ti es un rapaz, e el é un guerreiro desde a súa mocidade».
34 David díxolle a Saúl: «O teu servo pastoreaba as ovellas do seu pai. Viñeron un león e un oso e colleron un cordeiro do rabaño.
35 E saín tras del, e feríno, e liberéino da súa boca; e cando se levantou contra min, agarreino pola barba, e feríno, e mateino.
36 O teu servo matou tanto o león coma o oso, e este filisteo incircunciso será coma un deles, xa que desafiou os exércitos do Deus vivo.
37 David dixo ademais: «O Señor, que me librou das garras do león e das garras do oso, librarame das mans deste filisteo». E Saúl díxolle a David: «Vai, e que o Señor estea contigo».
38 Saúl revistiu a David coa súa armadura, púxolle un casco de bronce na cabeza e o armou cunha cota de malla.
39 David cinguiu a espada sobre a armadura e intentou camiñar, porque non o probara. E David díxolle a Saúl: "Non podo ir con isto, porque non o probei". E David quitouno de enriba.
40 E colleu o seu bastón na man, escolleu cinco pedras lisas do regato e meteunas nunha alforxa de pastor que tiña, nunha saca; coa súa fonda na man, e achegouse ao filisteo.
41 E o filisteo achegouse a David, e o home que levaba o escudo ía diante del.
42 Cando o filisteo mirou arredor e viu a David, desdeñouno, porque era un rapaz, rubicundo e de fermoso aspecto.
43 E o filisteo preguntoulle a David: «¿Son eu un can, para que veñas a min con paus?» E o filisteo maldiciu a David polos seus deuses.
44 E o filisteo díxolle a David: «Vén a min, e darei a túa carne ás aves do ceo e ás bestas do campo».
45 Entón David díxolle ao filisteo: «Ti vés a min cunha espada, unha lanza e un escudo; pero eu veño a ti en nome do Señor dos Exércitos, o Deus dos exércitos de Israel, a quen desafiaches».
46 Hoxe entregarate o Señor nas miñas mans; eu ferireite e quitareiche a cabeza; e darei hoxe os cadáveres do exército dos filisteos ás aves do ceo e ás bestas salvaxes da terra, para que toda a terra saiba que hai un Deus en Israel.
47 E toda esta asemblea saberá que o Señor non salva con espada nin con lanza, porque a batalla é do Señor, e el entregaravos nas nosas mans.
48 E aconteceu que, cando o filisteo se levantou e se achegou para atoparse con David, David apresurouse e correu cara ao exército para atoparse co filisteo.
49 David meteu a man na súa bolsa, colleu de alí unha pedra, lanzouna coa funda e feriu o filisteo na fronte, de xeito que a pedra se lle afundiu na fronte; e caeu de bruzos por terra.
50 Así David prevaleceu sobre o filisteo cunha fonda e cunha pedra, feriu o filisteo e matouno; pero David non tiña espada na man.
51 David correu, púxose enriba do filisteo, colleu a súa espada, sacouna da vaíña, matouno e cortoulle a cabeza con ela. Cando os filisteos viron que o seu campión estaba morto, fuxiron.
52 Os homes de Israel e de Xudá levantáronse, berraron e perseguiron os filisteos ata chegar ao val e ás portas de Ecrón. Os feridos dos filisteos caeron no camiño de Saaraim, ata Gat e Ecrón.
53 Os fillos de Israel volveron de perseguir os filisteos e saquearon as súas tendas.
54 David colleu a cabeza do filisteo e levouna a Xerusalén; pero gardou as súas armaduras na súa tenda.
55 Cando Saúl viu a David saír contra o filisteo, preguntoulle a Abner, xefe do exército: "Abner, de quen é fillo este rapaz?" Abner respondeu: "Pola túa vida, oh rei, non o podo saber".
56 E o rei dixo: «Pregunta de quen é fillo o rapaz».
57 Cando David volveu da matanza do filisteo, Abner colleuno e levouno diante de Saúl coa cabeza do filisteo na man.
58 Saúl preguntoulle: «De quen es fillo, mozo?». David respondeu: «Son fillo do teu servo Isaí, o de Belén».

E Ixbibenob, que era dos fillos do xigante, cuxa lanza pesaba trescentos siclos de bronce, e estaba cinto cunha espada nova, quixo matar a David. Pero Abisai, fillo de Seruiah, axudouno e feriu o filisteo e matouno. Entón os homes de David xuráronlle, dicindo: Non sairás máis connosco á batalla, para que non apagues a luz de Israel. E aconteceu despois disto, que houbo outra batalla cos filisteos en Gob: entón Sibecai o husatita matou a Saf, que era dos fillos do xigante. E houbo outra batalla en Gob cos filisteos, onde Elhanán, fillo de

Iaareorguim, de Belén, matou o irmán de Goliat o gitita, cuxa vara da lanza era coma unha viga de tecedor. E houbo outra batalla en Gat, onde había un home de gran estatura, que tiña seis dedos en cada man e seis dedos en cada pé, vinte e catro en número; e el tamén era fillo do xigante. E cando desafiou a Israel, Jonatán, fillo de Ximea, irmán de David, matouno. Estes catro naceran do xigante en Gat, e caeron ás mans de David e das mans dos seus servos. 2 Samuel 21:16-22

E aconteceu despois disto, que xurdiu unha guerra en Guézer cos filisteos; nese tempo Sibecai o husatita matou a Sipai, que era dos fillos do xigante, e foron sometidos. E houbo outra guerra cos filisteos; e Elhanán, fillo de Iaír, matou a Lahmí, irmán de Goliat o gitita, cuxa lanza era coma unha viga de tecedor. E houbo outra guerra en Gat, onde había un home de gran estatura, que tiña vinte e catro dedos das mans e dos pés, seis en cada man e seis en cada pé; e el tamén era fillo do xigante. Pero cando desafiou a Israel, Xonatán, fillo de Ximea, irmán de David, matouno. Estes naceron para o xigante en Gat; e caeron á man de David e á man dos seus servos. 1 Crónicas 20:4-8

El rómpeme con fenda tras fenda, corre contra min coma un xigante. Xob 16:14

Apócrifos

Porque o poderoso non caeu a mans dos mozos, nin os fillos dos Titáns o feriron, nin os xigantes poderosos o atacaron; senón que Xudit, filla de Merarí, debilitouno coa beleza do seu rostro. Xudit 16:7

Porque tamén nos tempos antigos, cando pereceron os xigantes orgullosos, a esperanza do mundo gobernado pola túa man escapou nun vaso débil e deixou para todas as eras unha semente de xeración. Sabedoría de Salomón 14:6

Non se aplacou cos antigos xigantes, que caeron na forza da súa tolemia. Eclesiástico 16:7

Como se retira a graxa da ofrenda de paz, así foi David escollido entre os fillos de Israel. Xogou con leóns coma con cabritos, e con osos coma con cordeiros. Non matou el a un xigante cando era aínda novo? E non quitou o oprobio do pobo, cando levantou a man coa pedra na fonda, e derrubou a gloria de Goliat? Porque invocou ao Señor Altísimo; e deulle forza na súa man dereita para matar a aquel poderoso guerreiro, e levantar o corno do seu pobo. Eclesiástico 47:2-5

Houbo xigantes famosos desde o principio, de gran estatura e expertos na guerra. Non os escolleu o Señor, nin lles deu o camiño do coñecemento. Pero foron destruídos, porque non tiñan sabedoría, e pereceron pola súa propia tolemia. Baruc 3:26-28

Entón o seu fillo Xudas, chamado Macabeo, levantouse no seu lugar. E todos os seus irmáns axudárono, e tamén todos os que estaban do seu pai, e loitaron con alegría na batalla de Israel. Así que gañou unha gran honra para o seu pobo, e púxose unha coiraza como un xigante, e cintouse o seu arnés de guerra, e fixo batallas, protexendo o exército coa súa espada. Nos seus actos era coma un león, e coma unha cría de león que ruxe pola súa presa. Porque perseguiu os malvados, e buscounos, e queimou os que atormentaban o seu pobo. Polo tanto, os malvados encolléronse por medo a el, e todos os obradores de iniquidade foron angustiados, porque a salvación prosperou na súa man. Tamén entristeceu a moitos reis, e alegrou a Xacob cos seus actos, e a súa memoria é bendita para sempre. Ademais, percorreu as cidades de Xudá, destruíndo os impíos delas, e apartando a ira de Israel; de xeito que foi coñecido ata os confíns da terra, e acolleu para si os que estaban a piques de perecer. 1 Macabeos 3:1-9

Enoc

E todos os demais xunto con eles tomaron para si esposas, e cada un escolleu para si unha, e comezaron a entrar con elas e a contaminarse con elas, e ensináronlles encantamentos e encantamentos, e o corte de raíces, e familiarizáronos coas plantas. E quedaron embarazadas, e deron a luz grandes xigantes, cuxa altura era de

tres mil codos (Un codo é unha unidade de medida do noroeste de Europa, orixinalmente entendida como un cóbado, a lonxitude combinada do antebrazo e a man estendida. Outras medidas dun codo son iguais a 27-45 polgadas): Que consumiron todas as adquisicións dos homes. E cando os homes xa non puideron sustentalos, os xigantes volvéronse contra eles e devoraron á humanidade. E comezaron a pecar contra aves, e bestas, e réptiles, e peixes, e a devorar a carne uns dos outros, e a beber o sangue. Entón a terra acusou aos sen lei. Enoc 7:1-6

E as mulleres deron a luz xigantes, e por iso toda a terra se encheu de sangue e inxustiza. Enoc 9:9

E El respondeu e díxome, e eu escoitei a súa voz: Non temas, Enoc, home xusto e escriba da xustiza: achégate aquí e escoita a miña voz. E vai, di aos Vixilantes do ceo, que te enviaron para interceder por eles: Deberías interceder polos homes, e non os homes por ti. Por que deixaches o ceo alto, santo e eterno, e deitástesvos con mulleres, e contaminastesvos coas fillas dos homes e tomastes para vós esposas, e fixestes como os fillos da terra, e concibistes xigantes como os vosos fillos? E aínda que erades santos, espirituais, vivindo a vida eterna, contaminastesvos co sangue das mulleres e concibistes fillos co sangue da carne e, como os fillos dos homes, cobizastes carne e sangue como tamén fan aqueles que morren e perecen. Polo tanto, tamén lles dei esposas para que as impregnasen e enxendrasen fillos con elas, para que así non lles falte nada na terra. Pero vós erades antes espirituais, vivindo a vida eterna e inmortais para todas as xeracións do mundo. E, polo tanto, non vos designei esposas; Pois en canto aos espirituais do ceo, no ceo está a súa morada. E agora, os xigantes, que son producidos dos espíritos e da carne, serán chamados espíritos malignos na terra, e na terra estará a súa morada. Os espíritos malignos procederon dos seus corpos; porque naceron dos homes, e dos santos Vixilantes está o seu principio e orixe primordial; serán espíritos malignos na terra, e serán chamados espíritos malignos. En canto aos espíritos do ceo, no ceo estará a súa morada, pero en canto aos espíritos da terra que naceron na terra, na terra estará a súa morada. E os espíritos dos xigantes aflixen, oprimen, destrúen, atacan, loitan e obran destrución na terra, e causan problemas: non toman comida, pero con todo, teñen fame e sede, e causan ofensas. E estes espíritos levantaranse contra os fillos dos homes e contra as mulleres, porque procederon deles. Enoc 15:1-11

Desde os días da matanza, destrución e morte dos xigantes, das almas da carne dos cales os espíritos, despois de saír, destruirán sen incorrer en xuízo. Así destruirán ata o día da consumación, o gran xuízo no que a era será consumada, sobre os Vixilantes e os impíos, si, será totalmente consumada. Enoc 16:1

E eu, Enoc, respondín e díxenlle: O Señor fará unha cousa nova na terra, e isto xa o vin nunha visión, e fágoche saber que na xeración do meu pai Xared algúns dos anxos do ceo transgrediron a palabra do Señor. E velaquí que cometen pecado e transgreden a lei, e uníronse con mulleres e cometen pecado con elas, e casaron con algunhas delas, e enxendraron fillos con elas. E producirán na terra xigantes non segundo o espírito, senón segundo a carne, e haberá un gran castigo na terra, e a terra será purificada de toda impureza. Si, virá unha gran destrución sobre toda a terra, e haberá un diluvio e unha gran destrución durante un ano. Enoc 106:13-16

Xubileos

E aconteceu que cando os fillos dos homes comezaron a multiplicarse sobre a face da terra e lles naceron fillas, os anxos de Deus víronas nun certo ano deste xubileu, que eran fermosas de ver; e tomaron mulleres de entre todas as que escolleron, e lles deron fillos e foron xigantes. Xubileus 5:1

Porque debido a estas tres cousas veu o diluvio sobre a terra, é dicir, debido á fornicación na que os Vixilantes, contra a lei das súas ordenanzas, prostituíronse tras as fillas dos homes, e tomaron para si mulleres de entre todas as que elixiron: e deron comezo á impureza. E enxendraron fillos, os Nafidim, e todos eran diferentes, e devoráronse uns aos outros: e os Xigantes mataron a Naphil, e Naphil matou a Eljo, e a humanidade de Eljo, e un home a outro. E cada un vendeuse para cometer iniquidade e derramar moito sangue, e a terra encheuse de iniquidade. Xubileos 7:21-23

E contoulles do xuízo dos xigantes e do xuízo dos sodomitas, de como foran xulgados por mor da súa maldade e de como morreran por mor da súa fornicación, impureza e corrupción mutua por medio da fornicación. Xubileos 20:5

Pero antes chamaban á terra de Galaad terra dos refaítas, porque era a terra dos refaítas, e os refaítas naceron alí, xigantes cuxa altura era de dez, nove, oito, ata sete cóbados. Xubileos 29:9

Libros esquecidos do Edén

Os homes leváronme ao quinto ceo e colocáronme, e alí vin moitos e innumerables soldados, chamados Grigori, de aparencia humana, e o seu tamaño era maior que o dos grandes xigantes e os seus rostros murchos, e o silencio das súas bocas perpetuo, e non había servizo no quinto ceo, e lles dixen aos homes que estaban comigo: Por que están estes tan murchos e os seus rostros melancólicos, e as súas bocas silenciosas, e por que non hai servizo neste ceo? E dixéronme: Estes son os Grigori, que co seu príncipe Satanail rexeitaron o Señor da luz, e despois deles están os que están retidos en gran escuridade no segundo ceo, e tres deles baixaron á terra desde o trono do Señor, ao lugar Ermon, e romperon os seus votos no ombro do outeiro Ermon e viron as fillas dos homes o boas que son, e tomaron para si esposas, e contaminaron a terra cos seus feitos, que en todos os tempos da súa idade fixeron anarquía e mestura, e nacen xigantes e homes grandes marabillosos e gran inimizade. E polo tanto Deus xulgounos con gran xuízo, e choran polos seus irmáns e serán castigados no gran día do Señor. Segredos de Enoc 18:1-4

Fuxide, polo tanto, da fornicación, fillos meus, e mandade ás vosas esposas e ás vosas fillas que non adornen as súas cabezas e rostros para enganar a mente: porque toda muller que usa estas artimañas foi reservada para o castigo eterno. Porque así seduciron aos Vixilantes que estaban antes do diluvio; porque mentres estes os miraban continuamente, cobizábanos, e concibiron o acto na súa mente; porque se transformaron en forma de homes e aparecéronlles cando estaban cos seus maridos. E as mulleres, cobizando nas súas mentes as súas formas, deron a luz a xigantes, porque os Vixilantes aparecéronlles como se chegasen ata o ceo. Gardádevos, polo tanto, da fornicación; e se queredes ser puros de mente, gardade os vosos sentidos de toda muller. Testamento de Rubén 2:17-20

Atopei a Acor, o rei, un home de estatura xigantesca, lanzando xavelinas por diante e por detrás mentres estaba montado a cabalo, e collín unha pedra de sesenta libras de peso, e lanceina e ferín o seu cabalo, e mateino. E Xacob, o meu pai, matou a Beelesat, rei de todos os reis, un xigante en forza, de doce cóbados de altura. Testamento de Xudá 1:18,22